

Ing. Karel M Ě T Z L

ZVT - OKR Ostrava

Generátor zdrojových programů

1. Úvod.

Se zaváděním nových a stále výkonějších počítačů narůstají nároky na programovací kapacity. Situaci nelze řešit dalším zvyšováním počtu programátorů, ale důslednou racionalizací programátorské práce. Jednou z forem racionalizace je právě vytváření nových programů generováním jejich zdrojové formy.

Myšlenka generování vychází ze skutečnosti, že v řadě zdrojových programů se různé sekvence výroků opakují a nabízí se možnost je z jednoho programu do druhého bez změny okopírovat. Typickým příkladem této skupiny výroků jsou rospisy dat, ať již pro jazyk Cobol nebo PL/I. Další oblastí, ve které může generátor zdrojových programů racionalizovat i skvalitňovat práci programátora, je generování nových výroků ve zdrojové formě příslušného jazyka pomocí vyvolávání různých funkcí s parametry nebo i bez nich. Sem patří na příklad generátory normalizovaného programování pro ANS Cobol nebo PL/I.

V další části svého příspěvku se budu zabývat generátorem zdrojových programů vyvinutým v závodě výpočetní techniky OKR v Ostravě [1]. Generátor byl vypracován pro počítač IBM 370 pracující pod systémem OS/VS1, ale je použitelný i na počíta-

čích JSEP vyšších řad pracujících pod systémem OS (na př. na počítačích EC 1040 fy Robotron). Je budován modulárně a každý uživatel si generuje verzi podle svých vlastních požadavků. Podle používaného jazyka si vybírá požadované funkce ev. si své vlastní doprogramuje, volí si jazyk pro diagnostické zprávy a určuje default hodnoty některých operandů.

2. Popis funkce generátoru.

Generátor vytváří zdrojové programy a ukládá je jako členy do knihovny s členěnou organizací. Jednotlivé výroky generovaného programu pocházejí z následujících zdrojů:

- a. běžné výroky zdrojového jazyka kódované programátorem,
- b. sekvence výroků vyjmuté z libovolných členů zdrojové knihovny,
- c. sekvence výroků generované některými funkcemi na př. generátory normalizovaného programování pro ANS Cobol nebo PL/I.

Zdroje jsou vzájemně nezávislé, lze je libovolně kombinovat a kterýkoliv z nich může i chybět. Vzhledem k tomu, že generátor připouští i vyjímání sekvencí výroků ze staré verze stejnojmenného programu, lze pomocí něj provádět i opravy programů na zdrojové knihovně.

Výstupní výroky jsou automaticky číslovány. Poloha a délka pořadového čísla je volitelná, stejně tak jako počáteční hodnota a přírůstek číslování. Při jednom chodu je možno vygenerovat i několik zdrojových programů.

V programu je zabudována dostatečná chybová diagnostika se samovyšvětlujícími zprávami. Dojde-li k jakékoliv chybě ve vstupních datech, právě generovaný člen se neuloží a po skončení chodu je vydán návratový kód (Condition Code) různý od nuly. Návratový kód může být v dalších krocích testován, a tak se lze vyhnout zbytečnému kompilování neopravené verze programu.

3. Řídící výroky.

Řídící výroky jsou formálně podobné řídicím výrokům opravného programu IEBUPDTE fy IBM [2] nebo fy Robotron [3]. t. zn., že se řídicí výrok skládá z operace a operandů zapsaných ve volném formátu od sloupců 4 až do 71, přičemž ve sloupcích 1 a 2 musí být uloženo ./ . Každý štítek, který nemá ve sloupcích 1 a 2 ./ je považován za výrok zdrojového jazyka a ukládá se přímo do výstupního souboru.

3.1. Řídící výrok ADD nebo REFL.

Jeden z výše uvedených řídicích výroků musí být vždy uveden před generováním každého členu. Udává zda jde o přidání nového členu na knihovnu nebo výměnu verze. V operandu je pak jméno ukládaného programu případně následované požadavky na speciální číslování nebo na současný výpis generovaného členu.

Na př.:

./ ADD NAME-ZG06Z

nebo

./ REFL NAME-ZR00,LIST=ALL,NUM=10,SEQPID=016

3.2. Řídící výrok INSERT.

Výrok udává, z kterého členu a která rozsazí výroků se mají vybrat a uložit do generovaného členu. Rozsazí se zapisuje ve tvaru číslo1-číslo2 a udává, že se mají vybrat výroky, jejichž čísla vyhovují podmínce

$$\text{číslo1} \leq \text{číslo.výroku} \leq \text{číslo2}$$

Je-li výrok INSERT ukončen za posledním výrokem rozsazí čárkou, očekává se, že bude vybírání z uvedeného členu pokračovat. Pokračovací štítek pro vybírání se stále stejného členu nemá uvedenou žádnou operaci a za povinným ./ v 1. a 2. sloupci následují rovnou další požadovaná rozsazí. Počet

pokračovacích štítků není omezen a navíc je možno mezi ně vkládat i štítky s vlastním kódováním nebo řídicí štítky s operací FUNC.

Na př.:

```
./ INSERT NAME=UP27,0-284,286-314,  
    vlastní kódování  
    (libovolný počet štítků)  
./ 827-853,  
./ FUNC NAME=GEO,P12  
./ 854-925,927-1025,1027-1230
```

Při zápisu operace INSERT s uvedením několika rozmezí, je třeba dbát na to, aby rozmezí postupovala vzestupně. Je-li nutné vybírat rozmezí, která neleží v pořadí nebo části opakovat, musí se znovu udat kompletní operace INSERT.

3.3. Řídicí výrok FUNC.

Výrokem FUNC se vyvolává některá ze zabudovaných funkcí. Je-li třeba, předávají se jí formou anakového řetězce parametry. Uživatel si může vybrat některou z funkcí dodávaných s generátorem nebo si napsat i vlastní funkce a začlenit je do své verze generátoru.

Vyvolaná funkce pak na základě zadaných parametrů, nebo i bez nich, vgeneruje do výstupního členu řady zdrojových výroků příslušného programovacího jazyka.

Na př. výrokem:

```
./ FUNC NAME=GEO,W
```

se vyvolává generátor normalizovaného programování pro AFS Cobol a parametr W udává, že má generovat výroky rezervací pro klíčová pole a výhybky do WORKING-STORAGE SECTION.

4. Zabudované funkce.

Výběr zabudovaných funkcí je závislý na používaném zdrojovém jazyku nebo jazycích. Uživatel si při vytváření své verze generátoru volí, které funkce chce zařadit. Jednoduchým způsobem lze začlenit i speciální funkce napsané ve středisku a rozšířit tak rejstřík funkcí.

4.1. Funkce vhodné pro použití v jazyku ANS Cobol.

- IDC Generuje začátek IDENTIFICATION DIVISION až po klavičku paragrafu REMARKS včetně. Potřebné údaje se dosadí z parametru, nebo jsou uloženy již při vytváření verze generátoru (údaj do paragrafu INSTALLATION).
- EDC Generuje začátek ENVIRONMENT DIVISION až po hlav. paragrafu FILE-CONTROL včetně.
- DDC Generuje začátek DATA DIVISION až po klavičku FILE SECTION včetně.
- PODC Používá se k podtrhávání nebo optickému členění programu. Generuje sled hvězdiček počínaje sloupcem 7 až po pozici ve které se v předcházejícím příkaze vyskytla první tečka. Nenarazí-li nikde na tečku, skončí vkládání v 72. sloupci.
- GNC Generátor normalizovaného programování pro ANS Cobol. Podrobnější popis je uveden dále.

4.2. Funkce vhodné pro použití v jazyku PL/I.

- PODF Používá se k podtrhávání, tvorbě rámečků nebo optickému členění programu. Generuje sled hvězdiček (s případnými lomítky) s ohledem na náležitosti komentářů v jazyku PL/I.

GNP Generátor normalizovaného programování pro jazyk
PL/I. Podrobnější popis je uveden dále.

4.3. Funkce napsané uživatelem.

Uživatel si může do generátoru začlenit libovolné vlastní moduly napsané v jazyku assembler. Vazba s řídicím modulem se děje přes společnou oblast (common area) a zápis vytvořených řádků, případný zápis na soubor diagnostických zpráv se provádí jednoduchými makroinstrukcemi. V Závodě výpočetní techniky OKR je na př. zabudována funkce pro generování standardních záhlaví tiskových sestav pro použití ve zdrojovém jazyku AHS Cobol.

5. Generátory normalizovaného programování.

Použití generátorů předpokládá u programátora znalost základních principů normalizovaného programování, tak jak byly popsány v [4] nebo [5]. V jednom programu, vyžaduje-li to jeho logika, může pracovat až 5 generátorů současně. Každý z nich může obhospodařovat až 9 vstupních souborů seřazených až podle 9 klíčů.

K tomu, aby mohl generátor pracovat, musí si vybudovat vnitřní tabulky obsahující údaje o zpracovávaných souborech, větách, třídících klíčích a jejich prioritách. Budování vnitřních tabulek se děje pomocí funkce typu P. Funkční štítky a typem P se vkládají bezprostředně za zdrojové štítky (nebo záznamy vtažené operací INSERT) se jmény souborů, klíčových položek atd.

Jakmile jsou vybudovány vnitřní tabulky, lze vyvoláním funkce typu W zkontrolovat jejich úplnost a logickou správnost a generovat výroky pro rezervování paměti pro řídicí oblasti a výhybky. V generátoru GNP (pro jazyk PL/I) se současně generují BEGIN bloky pro OH ENDFILE všech vstupních souborů. Úspěšný průchod typem funkce W je podmínkou pro generování ostatních bloků.

Generování ostatních bloků normalizovaného programování se děje vyvoláním funkce GNC (pro ANS Cobol) nebo GNP (pro jazyk PL/I) s uvedením typu A až I.

Při uvedení typu A se generuje úvodní blok. Ve verzi pro Cobol se zde otvírají vstupní soubory. Ostatní náplň závisí na programu a programátor, ji musí sám ve zdrojovém jazyku zakódovat. Patří sem na př. zpracování parametrů, nastavení počátečních hodnot, malování atd.

Při vyvolání generátoru s uvedením typu B se generuje blok vstupů. Zahrnuje podmíněné čtení všech souborů, přesuny klíčových položek z přečtené věty do řídicí oblasti v paměti a nastavení stavového bytu v řídicí oblasti. Ve verzi pro Cobol se zde řeší i situace AT END. Generátor pro PL/I si podle svých vnitřních tabulek volí pro jednotlivé vstupní soubory buď čtení v modu LOCATE nebo MOVE.

Má-li generátor více než jeden vstupní soubor, lze vyvoláním funkce s typem C vygenerovat blok výběru věty ke zpracování. Vygenerovaný kód vyhledává nejmenší z řídicích oblastí, přenáší ji do řídicí oblasti nových klíčů a maluje v ní stavový byte.

Blok D testuje změny na jednotlivých úrovních třídících klíčů a podle nich vyvolává příslušné subrutiny z bloku G. Podle způsobu vyvolání generátoru se generuje buď plný blok B generující vyvolávání součtových subrutin počínaje nejnižší úrovní až po změnu s dalším vyvoláním hlavičkových subrutin od změny až po nejnižší úroveň nebo zkrácený blok D, který podle volby generuje vyvolávání pouze buď součtových nebo hlavičkových subrutin.

Vyvolání generátoru s typem E generuje podmíněné vyvolávání subrutin bloku H, nastavení výhybky prvního průchodu Rg-E a skok zpět na začátek bloku B.

Pro ostatní bloky normalizovaného programování vytváří

generátor pouze úvodní rámečky s tartem názvu bloku. V blocích G a H pak musí programátor použít standardní návěští na která se předává řízení s bloků D a E.

V příloze je uveden příklad jednoduchého programu v jazyku PL/I při jehož vytváření bylo použito generátoru GHP. S ohledem na formát sborníku musely být výroky zprava uřezány, což by však nemělo program příliš zkreslit. Výroky označené zvislou čarou byly generovány generátorem. V místech označených šipkou byly ve vstupních štítcích štítky s operací FUNC.

6. Závěr.

Generátor zdrojových programů je významným prostředkem modularního programování na úrovni zdrojového jazyka. Operace INSERT umožňující vybírání již dříve zakódovaných sekvencí z jiných programů a FUNC generující nové sekvence zdrojových výroků racionalizují práci programátora. Použití generátorů normalizovaných programů přispívá k zavádění uvedené metody a je automatickým strážcem všech jejích základních principů.

Literatura.

- [1] Informace č. 93: Generátor zdrojových programů ZGENSRC
Informace OPTV Závodu výpočetní techniky OKR
- [2] OC35-0005 OS/VS Utilities fy IBM
- [3] Dienstprogramme fy Robotron
- [4] Normované programování. Mechanizace a automatizace
administrativy, 11, 1971, č. 6, s. 180-184, č. 7-8, s. 215-220
- [5] METZL, K: Metoda normalizovaného programování ve zpracování hromadných dat. Sborník Metody programování počítačů III. generace. Havířov 1975.

ZKUSCHP; PROC OPTIONS EXAMINE;

ZKUSCHP.
NOVAK, ZYT OKR - OSTRAVA W 3.12.1978

UKAZKA POUZITÍ GENERATORU NORMALIZOVANÉHO PROGRAMOVÁNÍ.
AKTUALIZACE KMENOVÉHO SOUBORU JEDNÍM ZMĚNOVÝM SOUBOREM.
SOUBORY JSOU SEŘÍZENY POOLE 1. PODNIKU,
2. ZÁVODU,
3. ČÍSLA ZNAMKY.

ZE ZMĚNOVÉHO SOUBORU SE VYDÍRAJÍ POUZE VĚTY S TYPEM 323.
K JEDNOMU KMENOVÉMU ÚDAJI MUŽE EXISTOVAT I NĚKOLIK ZMĚN.
KĚMĚNĚ-LI SE K NĚKTERÉ ZMĚNOVÉ VĚTĚ ODPOVÍDAJÍCÍ KMENOVÉ
VĚTĚ, TISKNE SE ZPRÁVA O CHYBĚ.
VĚSTNÍ AKTUALIZACE SPECIÁLA V OPRÁVĚ HODNOTY-323 O HODNOST
ZMĚN.
O PROVEDENÝCH ZMĚNÁCH SE TISKNE PŘEHLEDNÁ SESTAVA S HEZÍ
ZA ZÁVOD A PODNIK.
PŘI ZMĚNĚ PODNIKŮ SE NASTAVUJE NOVÁ STRÁNKA.

DECLARE /*SOUBORY*/

P13 IN1 FILE RECORD INPUT; /*ZMĚNY*/
P25 IN2 FILE RECORD INPUT; /*KVENY*/
DOT FILE RECORD OUTPUT; /*KMENY*/
TISK FILE RECORD OUTPUT ENVICTLASAT.

P10 DECLARE 1 E1 BASED(P_E1); /*ZMĚNOVÁ VĚTA*/
2 FILLER1 CHAR(18);
2 TYP CHAR(3);
P12 2 ZAV CHAR(2);
P11 2 POD CHAR(2);
P15 2 CIS_ZN CHAR(6);
2 ZMENA DECIMAL FIXED(7);

P20 DECLARE 1 F1 BASED(P_F1); /*VSTUPNÍ KMENOVÁ VĚTA*/
2 FILLER1 CHAR(36);
P21 2 POD CHAR(2);
P22 2 ZAV CHAR(2);
P23 2 CIS_ZN CHAR(6);
2 FILLER2 CHAR(20);
2 JMENO CHAR(18);
2 ADRESA CHAR(24);
2 FILLER3 CHAR(30);
2 HODNOTA_323 DECIMAL FIXED(7);
2 FILLER4 CHAR(18);
2 DAT_NAR;
5 DD CHAR(2);
5 ME CHAR(2);
5 RR CHAR(2);
1 F1_DEF BASED(P_F1) CHAR(160);

```
DECLARE I GI STATIC CHAR(160); /*VYSTUPNI KMENOVA VETA*/
```

```
DECLARE /*TISKOVE RADKY*/
```

```
1 T2_RADEK BASED(P_TISK) CHAR(121);  
1 T1_RADEK BASED(P_TISK);  
2 CTLASA CHAR(1);  
2 HEAV CHAR(11);  
2 TLIST CHAR(4);  
2 LIST PIC(22Z9);  
1 TIRADEK BASED(P_TISK);  
2 FILLER1 CHAR(39);  
2 T1_NADPIS CHAR(46);  
1 T2_RADEK BASED(P_TISK);  
2 CTLASA CHAR(1);  
2 INDEK_CNYBY CHAR(10);  
2 FILLERX1 CHAR(2);  
2 P00 CHAR(2);  
2 FILLERX2 CHAR(2);  
2 ZAV CHAR(2);  
2 FILLERX3 CHAR(2);  
2 CIS_2N CHAR(6);  
2 FILLERX4 CHAR(2);  
2 JMENC CHAR(20);  
2 ADRESA CHAR(24);  
2 MODNOTA_323 PIC(8-9);  
2 T2_NOVA_HOD PIC(8-9);  
2 T2_ROZDIL PIC(8-9);
```

```
DECLARE
```

```
POCRAD STATIC DEC FIXED (3) INIT(100);  
MAXRAO STATIC DEC FIXED (3) INIT(68);  
POCLIST STATIC DEC FIXED (5) INIT(0);  
ROZDIL_CZ STATIC DEC FIXED (7) INIT(0);  
ROZDIL_ZAV STATIC DEC FIXED (7);  
ROZDIL_P00 STATIC DEC FIXED (7);
```

```
/******
```

```
* KEICE A VYHYBKY GENERATORU *
```

```
* IN1 IN2  
* E1 F1  
* P_E1 P_F1  
* P00 2 P00 2  
* ZAV 2 ZAV 2  
* CIS_2N 6 CIS_2N 6
```

```
*****
```

```

DCL 1 WIN_K0 STATIC,
  3 WIN_S CHAR(1) INIT('0'),
  3 WIN_P1 CHAR(2),
  3 WIN_P2 CHAR(2),
  3 WIN_P3 CHAR(6),
  3 WIN_C CHAR(1) INIT('1'),
  WIN_K CHAR(12) DEF WIN_K0,
  WIN_K1 CHAR(11) DEF WIN_K0,
  WIN_K2 CHAR(5) DEF WIN_K0,
  WIN_K3 CHAR(3) DEF WIN_K0,
  1

```

```

DCL 1 WIS_K0 STATIC,
  3 WIS_S CHAR(1) INIT('0'),
  3 WIS_P1 CHAR(2),
  3 WIS_P2 CHAR(2),
  3 WIS_P3 CHAR(6),
  3 WIS_C CHAR(1) INIT('1'),
  WIS_K CHAR(12) DEF WIS_K0,
  WIS_K1 CHAR(11) DEF WIS_K0,
  WIS_K2 CHAR(5) DEF WIS_K0,
  WIS_K3 CHAR(3) DEF WIS_K0,
  1

```

```

DCL 1 RI_SW0 STATIC,
  3 (RI_D1,RI_D2,RI_D3) CHAR(1),
  RI_SW DEF RI_SW0 CHAR(3),
  RI_E STATIC CHAR(1) INIT('0'),

```

```

ON ENDFILE (IN1) BEGIN;
  W11_S = '2';
  CLOSE FILE (IN1);
  GOTO 811_900;
END;

```

```

DCL 1 W11_K0 STATIC,
  3 W11_S CHAR(1) INIT('0'),
  3 W11_P1 CHAR(2),
  3 W11_P2 CHAR(2),
  3 W11_P3 CHAR(6),
  3 W11_C CHAR(1) INIT('1'),
  W11_K CHAR(12) DEF W11_K0,
  1

```

```

ON ENDFILE (IN2) BEGIN;
  W12_S = '2';
  CLOSE FILE (IN2);
  GOTO 812_900;
END;

```

```

DCL 1 W12_K0 STATIC,
  3 W12_S CHAR(1) INIT('0'),
  3 W12_P1 CHAR(2),
  3 W12_P2 CHAR(2),
  3 W12_P3 CHAR(6),

```

```
S W12_C CHAR(1) INIT('2'),
W12_K CHAR(12) DEF W12_K0;
```

```
/******
```

```
* AI UVODNI B L O K *
```

```
CALL ITISK; /* UVODNI LOCATE A MEZEROV!
```

```
/******
```

```
* B1 B L O K V S T U P U *
```

```
/******
```

B1B
B11_001:

```
IF W11_S = '0' THEN DO;
  READ FILE (IN1) SET (P_E1);
  IF E1.TYP = '323' THEN GOTC B11_001;
  W11_P1 = E1.POOY;
  W11_P2 = E1.ZAV;
  W11_P3 = E1.CIS_ZN;
  W11_S = '1';
END;
```

B1E
B11_900:

B12_001:

```
IF W12_S = '0' THEN DO;
  READ FILE (IN2) SET (P_F1);
  W12_P1 = F1.POOY;
  W12_P2 = F1.ZAV;
  W12_P3 = F1.CIS_ZN;
  W12_S = '1';
END;
```

B2
B12_900:

```
/******
```

```
* C1 V Y B E R V E I Y K E Z P R A C O V A N I *
```

```
/******
```

C
C10_001:

```
IF W12_K < W11_K THEN DO;
  W11_K = W12_K;
  W11_S = '0';
END;
ELSE DO;
```

```

WIN_K = W12_K1
W12_S = '01'
ENDT
DF
/*****
*   D1 TESTOVANI ZPEN KLICU
*****/
DS
D10_001:
RI_SW = '000';
IF WIN_K1 = W1S_K1 THEN DO1;
RI_D1 = '1';
CALL G13_001;
IF WIN_K2 = W1S_K2 THEN DO1;
RI_D2 = '1';
CALL G12_001;
IF WIN_K3 = W1S_K3 THEN DO1;
RI_D3 = '1';
CALL G11_001;
IF WIN_S = '2' THEN GOTO F10_001;
ENDT;
ENDT;
E
W1S_K = WIN_K;
/*****
*   E1 ZPRACVANI VETY
*****/
E10_001:
IF WIN_C = '1' THEN CALL H11_001;
IF WIN_C = '2' THEN CALL H12_001;
RI_E = '1';
F
GOTO B11_001;
/*****
*   F1 IZVEREENY BLOK
*****/
F10_001:
RETURN;

```

 * G1 SUBRUTINY ZMEN KLICU *

G11_001: PROC, /*** ZPRACOVANI SOUCTU ZA PODNIK ***/

IF RI_2 = '0' THEN DO1

T2_RADEK, JNENO = *CELKEM ZA PODNIK*

T2_RADEK, T2_ROZDIL = ROZDIL_POD

T2_RADEK, GLASA = '0'

CALL ITISKI

END

POCRAD = 100

ROZDIL_POD = 01

END

G12_001: PROC, /*** ZPRACOVANI SOUCTU ZA ZAVOD ***/

IF RI_2 = '0' THEN DO1

T2_RADEK, JNENO = *CELKEM ZA ZAVOD*

T2_RADEK, T2_ROZDIL = ROZDIL_ZAV

T2_RADEK, GLASA = '0'

CALL ITISKI

CALL ITISKE

ROZDIL_POD = ROZDIL_POD + ROZDIL_ZAV

END

ROZDIL_ZAV = 01

END

G13_001: PROC, /*** ZPRACOVANI SOUCTU ZA CISLO ZNAMKY ***/

IF RI_2 = '0' THEN DO1

ROZDIL_ZAV = ROZDIL_ZAV + ROZDIL_CZ

ROZDIL_CZ = 01

END

END

 * H1 SUBRUTINY ZPRACOVANI VETY *

H11_001: PROC, /*** ZPRACOVANI ZMENOVE VETY ***/

IF (W11_P1=W12_P1 & W11_P2=W12_P2 & W11_P3=W12_P3) THEN

/*PRAVOST KLICU T2 NALEZENA K H) KMENOVA VETA*/

ROZDIL_CZ = ROZDIL_CZ + EL_ZMENAI

ELSE /*NEMALEZENA PRISLUSNA KMENOVA VETA*/

DO1

```

IF POCRAD > MAXRAD THEN CALL IHLAVICKA;
T2_RADEK.INDJK_CMYBY = '*****';
T2_RADEK.PGD = W11_P1;
T2_RADEK.ZAV = W11_P2;
T2_RADEK.CIS_ZN = W11_P3;
T2_RADEK.JMENG = 'NEHALEZEN KM.UCAJ';
CALL ITISK;
END;

```

END;

```

H12_001: PROC; /*** ZPRACOVANI KNENOVE VETY ***/
IF ROZDIL_CZ = 0 THEN DO;
IF POCRAD > MAXRAD THEN CALL IHLAVICKA;
T2_RADEK = F1, BY NAME;
F1.HCDNCTA_323 = F1.HCDNCTA_323 + ROZDIL_CZ;
T2_NGVA_HOD = F1.HCDNCTA_323;
T2_ROZDIL = ROZDIL_CZ;
CALL ITISK;
END;
G1 = F1_DEF;
WRITE FILE(GUT) FROM(G1);
END;

```

```

/*****
*
*   II P O M C K E   S U B R U T I N Y
*
*****/

```

```

IHLAVICKA: PROC;
POCRAD = 0;
POCLIST = POCLIST + 1;
T1_RADEK.CTLASA = '1';
CALL ITISK;
T1_NADPIS = 'Z M E N Y   P R I P L A T K U   T Y P   3 2 3';
T1_RADEK.TLIST = 'LIST';
T1_RADEK.LIST = POCLIST;
T1_RADEK.CTLASA = '0';
CALL ITISK;
T1_RADEK.HLAV =
      POC ZAV CIS.ZN. JMENG
      PUV.HCDN. NGVA HODN. ROZDIL;
CALL ITISK;
CALL ITISK;
END;

```

```

ITISK: PROC; /*** LOCATE A VYPEZEROVANI TISKOVEHO RADKU ***/
LOCATE T2_RADEK FILE(ITISK) SET(IP_TISK);
T2_RADEK = ' ';
END;
END;

```